त्रिद्विणो रौद्रः ॥५०॥ सं द्शमं रत्नकृतिः तिस्रो द्विणा यस्यासौ । ताश्चाक् शितिबाङ्गशितिवालयोर्न्यतरः ॥५०॥ शि दः श्वेतसिक्यः शि लः श्वेतपुक् त्योर्न्यतरः । सं कृष्णबाङ्गकृष्णपुक्योः [श्वेतबाङः श्वेतपुक् इति कृरिस्वामिनः] । श्वेसिन्वरः ॥५१॥ नखरोऽपरिवारः । सं श्वेसः शासः कृपाणः खद्गः स च नखर्-इव नखरः तोक्णाकुश्चिताग्रः कृगिरकाद्वपः [न मण्डलाग्र इत्यर्थः] निःकोश इति माधवः ।

उत्तरस्य खुन्ताविष्टितं धनुः ॥३१॥ खुन्ताशब्देन स्नायुभिधीयते ग्रजगरचर्मे-त्यपरे । सं उत्तरस्यैकादशस्य रत्नकृविषः [चतुर्गृकृतिकोमद्रपस्य] खुःतं कोशका-रविष्टितम्) मयूरपुक्विष्टितमिति केचित् ।

चर्नतृषयः ३) सेषुकाः ॥३२॥ सक्तेषुभिश्चर्ममध्यो भस्ता उच्यत्ते । सं सेषुकाः र्षुभिः सिक्तिश्चर्मतृषयः चर्ममध्यो भस्ता र्षुधयः शर्पूर्णाश्चर्मभस्ता र्त्यर्थः । लोक्ति उत्तीषः ॥३३॥ सं तथा लो तो रक्तवर्ण उत्तीषः शिरोवेष्टनम् । कृत्ता परिमूर्ण्यपक्तोत्तमस्य ॥३४॥ जीर्णा श्चप्यता श्चपस्तरी कृत्ता गौः । सं परिमूर्णी वृद्धा श्चपक्ता पर्यारिणी परि समलादार्तिमती उत्तमस्य द्वादशस्य रत्नकृतिषः ।

परिवृत्तीं चारु मा मेऽखेशायां वात्सीदिति ॥३५॥ मत्स्वाम्ये मा वात्सीरि-त्येतर्रक्तं भवति तत्रश्चासौ ब्राव्हणागृरुं प्रविशति तत्र राज्ञो न स्वाम्यमिति। सीमारीद्रोऽतश्चरुः शुक्तापयित शुक्तवत्सायाः ॥३६॥ सं [ग्रत रुभ्यः प्रागु-क्तिभ्यो रत्नक्विभ्यं उत्तर्कालम्] शु थाः शुक्ताया गोः पयित ।

१) म्रचस्थापनपात्रमिति माधवः K marg. यूत्रमणपात्रमचावपणं ३ marg. ३) Thus AB. ३ marg. कोशा॰ Ss. कोशकारा धनुषः कोटीरचिता ३ marg. ३) Thus १. R. K. AB. ॰एर्यः ३. M. तूर्ण्या भस्ताः ३ marg. ३) व्याधियुक्तेत्यर्थः K marg. म्रपहता राशिष्ठा ३ marg. ५) मृत्यानः मृतशास्त्रादिकमन्येभ्य उपदेष्टसमर्थाऽपि यशोहोनो भवति स एते-